

تشخیص و درمان افسردگی سالمندان (با تأکید بر همراهی افسردگی و بیماری‌های طبی در سالمندان)

غلامحسین احمدزاده^۱

اهداف آموزشی:

- ۱- یاد گیرنده بتواند اهمیت تشخیص افسردگی در سالمندان را بیان نماید.
- ۲- یاد گیرنده بتواند علائم شایع در افسردگی سالمندان و تفاوت‌های آن با سایر سنین را شناسایی کند.
- ۳- یاد گیرنده بتواند عوارض جدی ناشی از عدم درمان صحیح افسردگی را به خصوص در همبودی افسردگی با بیماری‌های طبی بیان نماید.
- ۴- یاد گیرنده بتواند اصول کلی درمان و پی‌گیری افسردگی سالمندان را به کار گیرد.
- ۵- یاد گیرنده نحوه انتخاب داروی ضد افسردگی مناسب را در افسردگی سالمندان به کار گیرد.

نوع مقاله: بازآموزی

دریافت مقاله: ۸۹/۴/۲۶

پذیرش مقاله: ۸۹/۸/۳۰

مقدمه

مجموع سال‌های از دست رفته عمر که فرد در اثر مرگ زودرس و یا نوعی ناتوانی که شخص را از داشتن یک زندگی سالم محروم می‌کند) در بین بیماری‌های مختلف افسردگی تا سال ۲۰۲۰ رتبه اول یا دوم را خواهد داشت (۲، ۳)؛ در حالی که به علت تظاهرات خاص افسردگی در سالمندان و ترس از برچسب بیمار روانی خوردن و یا تلقی افسردگی به عنوان جزء طبیعی و قابل انتظار در دوران کهولت، هم بیمار سالمند مبتلا به افسردگی کمتر به این علت به پزشک مراجعه می‌کند و هم پزشکان در تشخیص صحیح و به هنگام این اختلال دچار مشکل هستند. افسردگی درمان نشده در سالمندان موجب کاهش چشمگیری در کیفیت زندگی سالمند و خانواده وی می‌گردد. پیچیدگی نقش عوامل زیستی، روانی و اجتماعی در ایجاد و تداوم افسردگی سالمندان، لزوم توجه هر چه بیشتر به این اختلال را مطرح می‌نماید (۴).

امروزه، سالمندان با افزایش امید به زندگی، دارای سریع‌ترین رشد در بین گروه‌های جمعیتی در جهان هستند. حدود ۱۰ درصد از جمعیت جهان را سالمندان (افراد بالای ۶۵ سال) تشکیل می‌دهند. در بعضی جوامع این رقم به ۳۰ درصد می‌رسد. افزایش رو به رشد جمعیت سالمندان در جهان پدیده‌ای است که از آن به عنوان «خاکستری شدن جمعیت» و یا «سالمندی اجباری» نام برده می‌شود. شیوع بیشتر بیماری‌های مزمن گوناگون موجب گردیده است که بخش عمده‌ای از منابع بهداشتی و درمانی به سالمندان اختصاص یابد (۱، ۲).

در بین بیماری‌های مختلف این دوران اختلالات روانی، به خصوص افسردگی و دمانس اهمیت ویژه‌ای دارند. بر اساس پیش‌بینی سازمان بهداشت جهانی در مورد «بار بیماری»

۱- دانشیار، گروه روان‌پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (نویسنده مسؤول)

خصوصیات افسردگی در سالمندان

شدیدترین تظاهر بالینی افسردگی را اختلال افسردگی ماژور می‌نامند که ملاک‌های تشخیص آن بر اساس آخرین طبقه‌بندی انجمن روان‌پزشکی آمریکا برای همه سنین یکسان است. شاخص‌ترین علائم اختلال افسردگی ماژور عبارتند از (۱) خلق افسرده که در اکثر مواقع روز یا به صورت احساس ذهنی و شکایت بیمار از غمگینی و پوچی و یا مشاهدات دیگران گزارش می‌شود (۲) کاهش قابل ملاحظه در علائق و احساس لذت نسبت به تمام و یا به طور تقریبی اغلب فعالیت‌های روزمره (۳) کاهش قابل توجه اشتها و وزن بدون پرهیز غذایی و یا گاهی افزایش وزن و اشتها (۴) بی‌خوابی و گاهی پرخوابی (۵) تحریک و یا کندی فعالیت‌های روانی حرکتی (۶) خستگی یا فقدان انرژی (۷) احساس بی‌ارزشی و گناه (۸) کاهش توانایی تمرکز یا تفکر (۹) افکار تکرار شونده راجع به مرگ و خودکشی و حتی اقدام به آن.

برای تشخیص افسردگی عمده، از بین علائم فوق وجود حداقل ۵ علامت که باید یکی از آن‌ها علائم (۱) و (۲) باشد، به مدت حداقل ۲ هفته و با ایجاد اختلال در عملکرد شخصی و شغلی و اجتماعی فرد لازم است (۵). اگر چه وجود افسردگی ماژور در سالمندان چندان ناشایع نیست، ولی درصد قابل توجهی از سالمندان مبتلا به افسردگی ملاک‌های تشخیصی ذکر شده را به صورت کامل ندارند و اغلب تعدادی از این علائم را مطرح می‌نمایند. به همین علت افسردگی سالمندان را اغلب افسردگی تحت آستانه تشخیص (Subthreshold) یا افسردگی مینور می‌نامند. اصطلاح افسردگی مینور به دو صورت به کار برده می‌شود، یکی اشاره به نوعی از افسردگی دارد که با علائم مشابه افسردگی ماژور، ولی تعداد کمتری از علائم وجود دارد و دیگری به مربوط به نوعی از افسردگی با تظاهراتی متفاوت با افسردگی ماژور است که در ادامه به خصوصیات آن اشاره می‌گردد. در سالمندان به ازای هر یک مورد افسردگی ماژور ۲-۳ مورد افسردگی مینور وجود دارد.

لازم به ذکر است که اصطلاح افسردگی مینور به هیچ عنوان از اهمیت بالینی و عوارض نامطلوب و قابل توجه این نوع افسردگی در سالمندان نمی‌کاهد (۶).

اغلب سالمندان در هنگام ابتلا به افسردگی، کمتر از احساس غمگینی و دل‌تنگی ناشی از خلق افسرده شکایت می‌کنند و گاهی حتی وجود آن را انکار می‌نمایند؛ به نحوی که برخی افسردگی سالمندان را «افسردگی بدون احساس غم» می‌نامند. در واقع بنا به دلایل گوناگونی از جمله نگرانی و ترس از خوردن برچسب «بیمار روانی» و یا توجه و حساسیت بیشتر اطرافیان و جامعه به بیماری‌های جسمی، سالمندان تمایل زیادی به مطرح کردن شکایات جسمی مختلف به صورت دردهای پراکنده در سراسر بدن خود دارند. آن دسته از علائم افسردگی که بیشتر جنبه جسمی دارند، مانند ضعف و خستگی و بی‌اشتهایی از جمله این موارد هستند. وجود افسردگی و اضطراب آستانه حس درد را کاهش می‌دهد و موجب آن می‌گردد که شخص نسبت به دردهای جسمی ناشی از بیماری‌های مزمنی مانند آرتروز حساس‌تر شود و یا حتی پاره‌ای از تغییرات فیزیولوژیک احتشایی را به صورت درد و احساس ناخوشایند بیان نماید.

اشتغال ذهنی با سلامتی و توجه افراطی و وسواس‌گونه بر علائم جسمی، مانند دفعات اجابت مزاج و سایر موارد از دیگر خصوصیات افسردگی سالمندان است که گاهی در حد خود بیمارانگاری (هیپوکندریازیس) و ترس و نگرانی از ابتلا به بیماری‌های مهلک و خطرناک می‌رسد. تعدد شکایات جسمی با شدت افسردگی ارتباط مستقیم دارد (۷). شکایت از علائم شناختی مانند فراموشی و حواس پرتی از دیگر علائم شایع در افسردگی سالمندان است؛ به نحوی که اصطلاح دمانس کاذب (Pseudodementia) را برای توصیف این تابلو بالینی در افسردگی سالمندان به کار می‌برند. همراهی بالای افسردگی و دمانس موجب پیچیده‌تر شدن این تابلو در افسردگی سالمندان می‌شود.

تشخیص افتراقی افسردگی از دمانس در سالمندان، یکی از مشکل‌ترین مسایل در تشخیص افسردگی سالمندان

تشدید ناتوانی ناشی از بیماری جسمی موجب ادامه افسردگی در بیمار می‌گردد و در مجموع بار هر دو بیماری افزایش می‌یابد (۱۰). در بعضی موارد خود افسردگی به عنوان یک ریسک فاکتور ابتلا به پاره‌ای از حوادث و بیماری‌های جسمی عمل می‌کند که از آن جمله می‌توان از سگته‌های مغزی و قلبی و شکستگی استخوان ران نام برد (۸، ۱۱، ۱۲).

افسردگی در اغلب موارد به عنوان واکنش ثانویه به از دست دادن سلامتی و عوارض روانی اجتماعی ناشی از بیماری جسمی ظاهر می‌شود، ولی گاهی حتی قبل از اطلاع فرد از ابتلا به پاره‌ای از بیماری‌ها، به صورت جزئی از اولین تظاهرات بیماری، خود را نشان می‌دهد و در بررسی‌های بعدی بیماری جسمی کشف می‌شود. این موارد را افسردگی عضوی (ارگانیک) یا افسردگی به علت یک بیماری طبی می‌دانند، که لازم است در فیزیوپاتولوژی بیماری طبی توجیهی از نظر عضوی برای ابتلا به افسردگی مطرح باشد. از مهم‌ترین این بیماری‌ها به عنوان مثال می‌توان از اختلالات غددی (مانند کم‌کاری یا پرکاری تیروئید، بیماری کوشینگ و هیپرکلسمی)، بیماری‌های دستگاه اعصاب مرکزی (حوادث عروقی مغز، تومورها، پارکینسون، آلزایمر) و بدخیمی‌های مخفی (کارسینوم پانکراس و ریه) نام برد (۵). پاره‌ای از این بیماری‌ها مانند پارکینسون، به هر دو شکل ذکر شده، می‌توانند ایجاد افسردگی نمایند. از بین رفتن نورون‌های حاوی دوپامین و سروتونین در اولین مراحل شروع بیماری می‌تواند منجر به تظاهرات افسردگی به عنوان اولین علائم بیماری حتی قبل از شروع سایر علائم و نشانه‌های تیپیک پارکینسون شود، ولی با ادامه بیماری و بروز اختلالات حرکتی و محدودیت‌های ناشی از آن، نیز فرد ممکن است دچار یک افسردگی ثانویه شود (۱۳).

حدود ۵۰-۲۰ درصد از بیماران در سال اول پس از استروک، دچار افسردگی می‌شوند. زنان، سابقه قبلی افسردگی، بزرگی اندازه ناحیه انفارکت و عوارض ناشی از

می‌باشد، به خصوص تغییرات شناختی طبیعی ناشی از سالمندی نیز ممکن است منجر به پیچیده‌تر شدن این مسأله شود. بیماران مبتلا به دمانس کاذب شروع حادثی (طی چند روز تا چند هفته) دارند و بیشتر از علائم آن شکایت می‌کنند و حتی سعی در مبالغه و تشدید علائم دارند و چندان حوصله و تمایلی برای همکاری در مصاحبه با پزشک از خود نشان نمی‌دهند. در این بیماران پیشرفت و تشدید علائم شناختی آن چنان سریع و شدید است که برای اطرافیان غیر قابل انتظار و غیر معمول است. در صورتی که ظهور و تشدید علائم شناختی، به ویژه اختلال حافظه در دمانس بسیار آهسته و تدریجی است و خود بیمار چندان نسبت به وجود این اختلال آگاهی و بصیرت ندارد و حتی تمایل به نادیده انگاشتن و انکار مشکلات شناختی‌اش دارد. تقدم و تأخر علائم خلقی و شناختی نیز تا حدی در افتراق این دو حالت راه‌گشا است. اگر چه در نهایت بخش قابل توجهی از سالمندانی که افسردگی‌شان با تابلو دمانس کاذب ظاهر می‌شود، در پی‌گیری دراز مدت، ممکن است تبدیل به دمانس، به ویژه از نوع آلزایمر شود. به تازگی نوع خاصی از افسردگی در سالمندان شناسایی شده است که افسردگی عروقی (وسکولار دپرشن) نام دارد. بهترین مشخصات این نوع افسردگی کاهش شکایات خلقی بیمار چه در زمینه خلق افسرده و چه علائم وژتاتیو افسردگی مانند اختلال خواب و اشتها می‌باشد، ولی ضعف بصیرت، علائم شناختی و ظاهر بی‌احساس (آپاتی) و کندی روانی حرکتی علائم برجسته‌تری در آنان می‌باشد. تغییرات ایسکمیک به صورت میکرو انفارکت در هسته‌های قاعده‌ای و ماده سفید مغز این بیماران دیده می‌شود. (۸، ۹)

همبودی افسردگی و بیماری‌های جسمی

ارتباط افسردگی با بیماری‌های جسمی بسیار پیچیده است. وجود افسردگی به همراه بیماری‌های جسمی ناتوانی ناشی از بیماری‌های جسمی، احتمال بستری شدن مکرر و پیش‌آگهی بیماری جسمی را افزایش می‌دهند. از سوی دیگر

آن به خصوص اختلال تکلم در معرض ابتلا بیشتری به افسردگی پس از حوادث عروقی مغز قرار دارند (۱۴).

وجود همزمان افسردگی و بیماری طبی موجب می‌شود تا بیمار توجه کافی را به مراقبت‌های لازم از نظر پی‌گیری‌های تشخیصی و درمانی نداشته باشد و این خود موجب یک چرخه معیوب بین افسردگی و بیماری جسمی شود. لازم است کلیه بیماران سالمند دچار بیماری‌های جسمی به خصوص بیماری‌های مزمنی مانند استئوآرتریت، بیماری‌های انسدادی ریه و نارسایی قلبی و دیابت از نظر احتمال وجود افسردگی بررسی شوند.

پی‌گیری و درمان

هدف اصلی، بهبودی عملکرد فرد سالمند و افزایش کیفیت زندگی بیمار و خانواده وی تا حذف کامل علائم افسردگی است. اگر چه احتمال دارد باقی ماندن پاره‌ای از علائم، زمان افسردگی را افزایش دهد، ولی پیچیدگی و تداخل عوامل مختلف زیستی، روانی و اجتماعی در بروز و تداوم افسردگی سالمندان و عدم امکان مداخله پزشکی و تیم درمانی در کلیه این موارد موجب می‌گردد که تلاش پزشک محدود به رساندن بیمار به حداکثر توان جسمی و روانی در حد ممکن شود.

با توجه به چند عاملی بودن دلایل افسردگی سالمندان، ارزیابی بیمار از نظر نقش عوامل طبی، روانی و اجتماعی لازم است. ارزیابی دقیق وضعیت جسمی بیمار از طریق بررسی سوابق طبی (به خصوص از نظر بیماری‌هایی که تظاهرات اولیه آن‌ها ممکن است به صورت افسردگی باشد) و نقایصی حتی به خصوص در زمینه حس شنوایی و بینایی و داروهای مصرفی و معاینه فیزیکی و انجام آزمایشات روتین در اولویت قرار دارد. در معاینه روانی بیمار پرسش از سابقه حملات مشابه در گذشته بیمار و یا وجود سایر اختلالات روانی در سابقه قبلی بیمار اهمیت دارد. این مسأله به خصوص در بیماران که سابقه قبلی حملات شیدایی (مانیا) را داشته‌اند، بسیار مهم است.

اگر این بیماران که در واقع دچار اختلال دوقطبی هستند، به علت ابتلا به افسردگی فقط با داروهای ضد افسردگی درمان

شوند، احتمال شیفت و تغییر فاز بیماری آن‌ها به حالت مانیا و بی‌ثبات شدن خلق بیمار وجود دارد. در صورتی که سابقه حملات قبلی افسردگی و مانیا در گذشته بیمار باشد، در ابتدا باید بیمار با داروهای تثبیت کننده خلق (مانند سدیم والپروات و لیتیوم) کنترل شود و بعد بسته به پاسخ بیمار و یا شدت افسردگی در مورد نفع و ضرر اضافه کردن داروهای ضد افسردگی به تثبیت کننده خلق تصمیم گرفت. بروز حملات مانیا برای اولین بار در سنین بالا چندان شایع نیست و در صورت وجود علائم مانیا در یک فرد سالمند (بدون سابقه قبلی این حملات) باید به وجود اختلالات عضوی شک نمود.

در بررسی عوامل اجتماعی، شرایط فعلی زندگی بیمار و میزان حمایت اجتماعی و خانوادگی و میزان استقلال شخصی و اقتصادی بیمار و در مجموع توانایی وی در انجام وظایف فردی و نیازهای روزمره‌اش، از مهم‌ترین نکات می‌باشند.

تصمیم‌گیری در مورد نحوه درمان بیمار نیز بسته به ارزیابی‌های فوق‌الذکر انجام می‌شود، به عنوان مثال بیماری که دچار افسردگی شدید است و تنها زندگی می‌کند و یا به صورت همزمان از چند بیماری طبی مهم رنج می‌برد و یا وضعیت شناختی وی به نحوی است که امکان مصرف صحیح داروها و سایر توصیه‌های درمانی را ندارد، لازم است بستری شود. اگر چه اغلب سالمندان مبتلا به افسردگی را به خصوص اگر از حمایت‌های خانوادگی و اجتماعی لازم برخوردار باشند، می‌توان به صورت سرپایی درمان کرد.

ارزیابی احتمال آسیب رساندن به خود، به خصوص اقدام به خودکشی نیز ضرورت دارد. در موارد افسردگی شدید و یا وجود علائم سیکوز (توهم و هذیان) و اختلال در سنجش واقعیت باید توجه بیشتری به این مسأله نمود.

روش‌های درمانی مختلفی در افسردگی سالمندان کاربرد دارند، که عبارت از دارودرمانی، روان‌درمانی، درمان با الکتروشوک نوردرمانی، موسیقی درمانی، داروهای گیاهی، درمان با تحریک عصب واگ و درمان با تحریک مغناطیسی ترانس کرائیال می‌باشد. از بین روش‌های مختلف فوق‌الذکر داروهای ضد افسردگی، الکتروشوک تراپی و روان‌درمانی با روش شناختی

رفتاری و بین فردی بالاترین شواهد را از نظر اثربخشی درمانی دارند (۱۵).

اثربخشی داروهای ضد افسردگی مختلف در آنالیزهای مختلف ثابت شده است و از این نظر تفاوت قابل توجهی بین انواع آن‌ها نیست. در حال حاضر بهترین داروهای ضد افسردگی موجود در بازار دارویی ایران عبارت از ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای (آمی‌تریپتیلین، ایمی‌پرامین، تری‌می‌پرامین، داکسپین، نورتریپتیلین، دزی‌پیرامین)؛ مهار کننده‌های بازجذب انتخابی سروتونین (فلوکزتین، سرتالین، سیتالوپرام، فلووکسامین)؛ مهار کننده‌های بازجذب سروتونین و نورآدرنالین (ونلافاکسین)؛ مهار کننده‌های آنزیم مونوآمینواکسیداز (ترانیل‌سیپرومین، موکلوامید)

و سایر ضد افسردگی‌ها از جمله بوپروپیون، ترازودون می‌باشد. از بین گروه‌های پیش‌گفته داروهای مهار کننده بازجذب انتخابی سروتونین انتخاب اول در افسردگی سالمندان هستند. داروهای این دسته از نظر تحمل بهتر و عوارض جانبی کمتر نسبت به گروه‌های دیگر ضد افسردگی ارجح هستند. در مقابل داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای به علت عوارض قلبی (به خصوص افت وضعیتی فشار خون)، عوارض آنتی‌کولینرژیک (خشکی دهان، یبوست، تاری دید و احتباس ادرار و دیلیریوم) کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرند و استفاده از آن‌ها محدود به مواردی می‌شوند که فرد به داروهایی کم‌عارضه‌تر پاسخ نداده باشد (۱۶، ۱۷). لازم است قبل از تجویز ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای ارزیابی دقیقی از نظر وضعیت قلبی عروقی بیمار به عمل آید.

مهم‌ترین عوامل مؤثر در انتخاب داروی ضد افسردگی عبارت از (۱) سابقه پاسخ قلبی خوب به یک داروی ضد افسردگی خاص در گذشته بیمار و یا یکی از بستگان بیولوژیک درجه اول و دوم وی) تطابق عوارض جانبی دارو با وضعیت فیزیکی بیمار و علایم افسردگی و سایر داروهای مصرفی توسط بیمار می‌باشد. به عنوان مثال در همبودی بیماری قلبی با افسردگی باید از ضد افسردگی‌های بدون عارضه قلبی استفاده کرد و یا در بیمار افسرده‌ای که بی‌خوابی و ناآرامی روانی حرکتی علامت برجسته‌ای در افسردگی است،

استفاده از داروهایی که ممکن است اثر محرک داشته باشند، منطقی به نظر نمی‌رسد (۱۸).

داروهای مهار کننده اختصاصی بازجذب سروتونین در مجموع داروهای کم‌عارضه‌ای هستند که حتی در هنگام مسمومیت نیز احتمال کشنده بودن آن‌ها کم است. اما توجه به پاره‌ای از عوارض این داروها در سالمندان اهمیت دارد، هر چند چندان شایع و مسأله‌ساز نیستند. این داروها به علت اثر مهارشی‌شان بر متابولیسم پاره‌ای از داروها ممکن است موجب بروز مسمومیت و یا عوارض جانبی با این داروها شوند. از این رو، توجه به این تداخلات لازم است.

عارضه دیگر این داروها ترشح نامناسب هورمون آنتی‌دیوریتیک و ایجاد هیپوناترمی، احتمال خون‌ریزی‌های خفیف گوارشی می‌باشد؛ به خصوص در مصرف همزمان با داروهایی مانند داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی و اختلال در عملکرد پلاکت‌ها، به ویژه در بیماران تحت درمان با داروهای ضد انعقاد این عارضه دیده می‌شود. شایع‌ترین عوارض داروهای مهار کننده بازجذب سروتونین عوارض جنسی، گوارشی (تهوع، استفراغ و اسهال) و سردرد می‌باشد که اغلب گذرا بوده، یا با درمان‌های علامتی رفع می‌شوند.

بعضی بیمارانی که به یکی از داروهای این دسته پاسخ نداده‌اند، ممکن است به داروی دیگری از همین گروه پاسخ دهند. به همین علت استفاده از حداقل دو نوع داروی مهار کننده بازجذب سروتونین قبل از استفاده از سایر گروه‌های ضد افسردگی توصیه می‌شود (۲۰، ۱۹).

در صورت نیاز به استفاده از گروه داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای استفاده از نورتریپتیلین و دزی‌پیرامین به خاطر حداقل عوارض افت وضعیتی فشار خون (که با احتمال افتادن و شکستگی سر استخوان ران همراه است) و عوارض آنتی‌کولینرژیک نسبت به سایر داروهای این گروه توصیه می‌شود.

استفاده از مهار کننده‌های آنزیم مونوآمینواکسیداز به ویژه مهار کننده‌های غیر قابل برگشت مانند ترانیل‌سیپرومین، با وجود اثربخشی خوب به خاطر عوارض جانبی و تداخلات قابل توجه آن‌ها توصیه نمی‌شود. همچنین استفاده از ونلافاکسین نیز ممکن

میوکلونوس) را به دنبال دارد (۱۳).

افسردگی با توجه به این که میزان پاسخ به دارونما (پلاسبو) در افسردگی همراه با دمانس بالا است، از این رو در موارد خفیف همراه با دمانس بهترین روش صبر و اقدامات حمایتی به مدت چهار هفته است؛ در صورتی که شدت و مدت علائم افسردگی بیشتر شود، استفاده از داروهایی مانند سیتالوپرام، سرتالین، ونلافاکسین و موکلوبماید که بیشترین شواهد را در این رابطه دارند، توصیه می‌شود (۲۳).

در افسردگی‌ها، به دنبال حوادث عروقی مغز، بیشترین شواهد را سیتالوپرام و فلوکزتین دارند. استفاده از ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای به خاطر احتمال بروز دیلیبریوم در این بیماران توصیه نمی‌شود (۲۴، ۲۵، ۱۴).

از بین روش‌های درمان غیر دارویی، استفاده از الکتروشوک در موارد مقاوم به درمان با داروها و موارد فوریت‌دار تهدید کننده حیات مانند بیمارانی که احتمال خودکشی در آن‌ها جدی است و یا شرایط جسمی آن‌ها امکان استفاده از داروها را نمی‌دهد، توصیه می‌شود (۲۶).

شناخت درمانی و روان‌درمانی بین فردی نیز مؤثرترین روش‌های روان‌درمانی در افسردگی سالمندان می‌باشد که در پاره‌ایی از مطالعات در موارد خفیف تا متوسط افسردگی به اندازه دارو مؤثر بوده‌اند. استفاده از ترکیب روان‌درمانی و دارودرمانی مؤثر از استفاده از هر یک به تنهایی است (۲۷).

پس از کنترل علائم حاد بیماری، ادامه درمان و به خصوص درمان نگهدارنده در بیمارانی که سابقه حملات مکرر افسردگی دارند، توصیه می‌شود. در مورد مدت زمان ادامه درمان در بین مطالعات گوناگون اختلاف نظر وجود دارد ولی اغلب منابع ادامه درمان را حداقل به مدت یک سال برای اولین حمله بیماری و مدت طولانی‌تر و حتی نامحدود برای بیمارانی که حملات مکرر داشته‌اند، توصیه می‌نمایند (۱۹، ۳).

است با افزایش فشار خون همراه باشد. بوپروپیون فاقد عوارض آنتی‌کولیزیک قلبی و افت و خیز فشار خون، خواب‌آلودگی و افزایش وزن است، ولی احتمال بروز تشنج به خصوص در افراد مستعد با این دارو وجود دارد (۱۷).

با توجه به تغییرات فارماکوکنتیک ناشی از سالمندی مانند کاهش قدرت جذب و متابولیسم و کلیرانس کلیوی داروها، فردی ساختن دوز داروی ضد افسردگی و شروع دارو با حداقل تعداد ممکن و افزایش آهسته و تدریجی آن لازم است. اطمینان از آگاهی بیمار از نحوه مصرف دارو و میزان توجه و دقت او در این مورد ضروری است، در غیر این صورت مسؤولیت دادن دارو به بیمار باید به یکی از نزدیکان بیمار محول شود.

سالمندان نسبت به سایر گروه‌های سنی، مدت زمان بیشتری را برای پاسخ به داروی ضد افسردگی نیاز دارند و ادامه یک دارو به مدت ۱۲ هفته (قبل از تغییر دارو) توصیه می‌شود (۳).

در مواردی که افسردگی با بیماری‌های طبیی همراه باشد، درمان اختلال زمینه‌ای اصل است، ولی درمان با داروهای ضد افسردگی نیز باید انجام شود. در این جا نیز داروی انتخابی در اغلب موارد مهار کننده‌های بازجذب سروتونین هستند (۲۱).

استفاده از فلوکزتین در بیماران دیابتی ممکن است باعث ایجاد هیپوگلیسمی شود، ولی در مجموع بهتر از ضد افسردگی‌های سه حلقه‌ای تحمل می‌شود، اگر چه استفاده از سه حلقه‌ای‌ها در درمان نوروپاتی دیابت توصیه شده است (۲۲).

در بیماران مبتلا به پارکینسون و افسردگی نیز استفاده از مهار کننده‌های بازجذب سروتونین ممکن است با تشدید جزئی علائم اکستراپیرامیدال همراه باشد، ولی در کل در این موارد هم این داروها انتخابی‌اند. استفاده هم زمان از این داروها، در بیماران پارکینسونی که از داروی سلژیلین استفاده می‌کنند، ممنوع است و احتمال ایجاد سندرم سروتونین (تب و لرز، اختلال سطح هوشیاری، اسهال، تعریق شدید و

References

1. Ferrell BR, Ferrell BA. Pain in the elderly. Montréal: International Association for the Study of Pain; 2005. p. 6-15.
2. Moussaoui D. Depression in the elderly WPA bulletin in depression. A publication of the World Psychiatric Association; 1999. p. 2.

3. Blazer DG. Depression in late life: review and commentary. *J Gerontol A Biol Sci Med Sci* 2003; 58(3): 249-65.
4. Unutzer J. Clinical practice. late-life depression. *N Engl J Med* 2007; 357(22): 2269-76.
5. American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders. 4th ed. New York: American Psychiatric Publishing, Inc; 2000.
6. Tannock C, Katona C. Minor depression in the aged. Concepts, prevalence and optimal management. *Drugs Aging* 1995; 6(4): 278-92.
7. Bogner HR, Shah P, de Vries HF. A cross-sectional study of somatic symptoms and the identification of depression among elderly primary care patients. *Prim Care Companion J Clin Psychiatry* 2009; 11(6): 285-91.
8. Jonas BS, Mussolino ME. Symptoms of depression as a prospective risk factor for stroke. *American Psychosomatic Society* 2000; 62: 463-71.
9. Ownby RL, Crocco E, Acevedo A, John V, Loewenstein D. Depression and risk for Alzheimer disease: systematic review, meta-analysis, and metaregression analysis. *Arch Gen Psychiatry* 2006; 63(5): 530-8.
10. Black SA. Increased health burden associated with comorbid depression in older diabetic. *Diabetes Care* 1999; 22(1): 56-64.
11. Ariyo AA, Haan M, Tangen CM, Rutledge JC, Cushman M, Dobs A, et al. Depressive symptoms and risks of coronary heart disease and mortality in elderly Americans. cardiovascular health study collaborative research group. *Circulation* 2000; 102(15): 1773-9.
12. Forsen L, Meyer HE, Sogaard AJ, Naess S, Schei B, Edna TH. Mental distress and risk of hip fracture. do broken hearts lead to broken bones? *J Epidemiol Community Health* 1999; 53(6): 343-7.
13. Cummings JL. Depression and Parkinson's disease: a review. *Am J Psychiatry* 1992; 149(443): 54.
14. Gabaldn L, Fuentes B, Frank-Garcia A, Diez-Tejedor E. Poststroke depression: importance of its detection and treatment. *Cerebrovasc Dis* 2007; 24(Auppl 1): 181-8.
15. Chiu E, Ames D, Draper B, Sowdon J. Depressive disorder in the elderly. In: Herrman H, Maj M, Sartorius N, editors. *Depressive disorders*. New York: wiley-blackwell, 1999: 313-63.
16. Mittmann N, Herrmann N, Einarson TR, Busto UE, Lancot KL, Liu BA, et al. The efficacy, safety and tolerability of antidepressants in late life depression: a meta-analysis. *J Affect Disord* 1997; 46(3): 191-217.
17. Anderson IM, Ferrier NI, Baldwin CR, Cowen PJ, Howard L, Lewis G, et al. Evidence-based guidelines for treating depressive disorders with antidepressants. *J Psychopharmacol* 2008; 15.
18. Rojas Fernandez C, Thomas VS, Carver D, Tonks R. Suboptimal use of antidepressants in the elderly. *Clinical Therapeutics* 1999; 21(11): 1937-50.
19. World Psychiatric Association. World psychiatric association WPA international Committee for prevention and treatment of depression in older persons [Online]. 1999; Available from: <http://www.wpanet.org/sectorial/edu> 4.
20. Kirby D, Ames D. Hyponatraemia and selective serotonin re-uptake inhibitors in elderly patients. *Int J Geriatr Psychiatry* 2001; 16(5): 484-93.
21. Cole MG, Elie LM, McCusker J, Bellavance F, Mansour A. Feasibility and effectiveness of treatments for depression in elderly medical inpatients: a systematic review. *Int Psychogeriatr* 2000; 12(4): 453-61.
22. Golden SH, Lazo M, Carnethon M, Bertoni AG, Schreiner PG, Roux D, et al. Examining a bidirectional association between depressive symptoms and diabetes. *JAMA* 2008; 299(23): 2751-9.
23. Roth M, Mountjoy CQ, Amrein R. Moclobemide in elderly patients with cognitive decline and depression: an international double-blind, placebo-controlled trial. *Br J Psychiatry* 1996; 168(2): 149-57.
24. Wiart L, Petit H, Joseph PA, Mazaux JM, Barat M. Fluoxetine in early poststroke depression: a double-blind placebo-controlled study. *Stroke* 2000; 31(8): 1829-32.
25. Baldwin RC, O'Brien J. Vascular basis of late-onset depressive disorder. *Br J Psychiatry* 2002; 180: 157-60.
26. Piquart M, Duberstein PR, Lyness JM. Treatments for Later-Life Depressive Conditions: A Meta-Analytic Comparison of Pharmacotherapy and Psychotherapy. *Am J Psychiatry* 2006; 163: 1493-501.
27. Piquart M, Duberstein PR, Lyness JM. Treatments for later-life depressive conditions: a meta-analytic comparison of pharmacotherapy and psychotherapy. *Am J Psychiatry* 2006; 163: 1493-501.

Geriatric depressive disorder (comorbidity of depression with medical conditions in geriatric patients)

Ahmadzadeh Gh¹

Abstract

Late life depression is both underdiagnosed and undertreated. The impact of medical conditions may mask depressive symptoms. Untreated depressive disorder in older people impair their quality of life and leads to decreased ability for self care and diminish in social interaction and increase in health care use. This article provides an update and current evidence in relation to old age depression and its diagnosis and treatment especially in co occurring depression and medical disorders.

Keywords: Geriatric depressive disorder, depression, geriatric patients, medical conditions.

Type of article: Continuous Medical Education

Received: 17.6.2010

Accepted: 14.10.2010

1. Associate Professor of Psychiatry, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.(Corresponding Author)
Email:ahmadzadeh@med.mui.ac.ir

سؤالات مقاله خودآموزی

۱- وجود کدام یک از تابلوهای بالینی در افسردگی سالمندان کمتر محتمل است؟

الف) تابلو تیبیک اختلال افسردگی ماژور

ب) غلبه علایم و شکایت جسمی

ج) علایم کاذب دمانس (سودو دمانس)

د) ظاهر بی تفاوت (آپاتی) و عدم شکایت از افسردگی

۲- کلیه موارد زیر در مورد همراهی افسردگی با اختلالات طبی صحیح است، به جز؟

الف) موربیدیتی و مورتالیتی در بیمار زیاد می شود.

ب) گاهی قبل از اطلاع بیمار از بیماری طبی اش افسردگی به عنوان اولین علامت بیماری ظاهر می شود.

ج) افسردگی یک عامل خطر برای ابتلا به پاره‌ای بیماری‌های طبی است.

د) افسردگی همیشه به صورت واکنش به آگاهی از وخامت و عوارض بیماری طبی است.

۳- در بین داروهای ضد افسردگی انتخاب اول در افسردگی سالمندان کدام است؟

الف) ضد افسردگی سه حلقه‌ای

ب) داروهای محرک

ج) مهار کننده‌های اختصاصی بازجذب سروتونین

د) مهار کننده آنزیم مونوآمیواکسیداز

۴- اولین اقدام شما در مورد خانم ۷۰ ساله‌ای که به دنبال فوت همسرش از یک سال قبل دچار افسردگی، گوشه‌گیری و دردهای پراکنده و

کاهش وزن و اشتها می‌باشد چیست؟

الف) یک دوره درمان با داروهای ضد افسردگی

ب) بررسی بیمار از نظر بیماری‌های طبی

ج) معرفی بیمار جهت روان‌درمانی

د) اطمینان بخشی به بیمار مبنی بر وجود یک واکنش سوگ طبیعی

۵- در صورت نیاز به تجویز یک ضد افسردگی سه حلقه‌ای در بیماران سالمندی که از یبوست مزمن رنج می‌برند، کدام دارو ارجح است؟

الف) آمی تریپ‌تیلین

ب) داکسپین

ج) ایمپ‌پرامین

د) دزی پرامین

۶- وجود کدام علامت برای تشخیص اختلال افسردگی عمده لازم است؟

الف) کاهش علایق

ب) کندی روانی حرکتی

ج) اختلال خواب و اشتها

د) شکایات جسمی شدید

۷- از بین عوامل مؤثر در انتخاب داروی ضد افسردگی کدام اهمیت بیشتری دارد؟

- الف) نوع افسردگی
- ب) سابقه پاسخ قبلی خوب در بیمار
- ج) قیمت دارو
- د) اصرار و ترجیح یک دارو توسط بیمار

۸- در تشخیص افتراقی اختلال شناختی از افسردگی (دمانس کاذب) با دمانس حقیقی کلیه موارد زیر به نفع افسردگی است، به جز؟

- الف) شروع حاد و ناگهانی تظاهرات شناختی
- ب) سعی بیمار در انکار و نادیده گرفتن علائم شناختی
- ج) پیشرفت و تشدید سریع علائم
- د) بی‌حوصلگی و عدم همکاری بیمار در حین مصاحبه

۹- اثربخشی (Effectiveness) کدام گروه از ضد افسردگی‌ها بیشتر است؟

- الف) مهار کننده‌های آنزیم مونوآمینوآکسیداز
- ب) سه حلقه‌ای‌ها
- ج) مهار کننده‌های باز جذب سروتونین
- د) تفاوتی ندارند

۱۰- خانم ۷۰ ساله‌ای که از یک ماه قبل به علت افسردگی تحت درمان با سیتالوپرام قرار گرفته است، از سه روز قبل دچار حواس پرتی و اختلال در جهت‌یابی و احساس ضعف و بی‌حالی شده است، اندازه‌گیری کدام الکترولیت در بیمار از اولویت بیشتری برخوردار است؟

- الف) سدیم
- ب) پتاسیم
- ج) کلسیم
- د) لیتیوم

قابل توجه شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی

شرکت کنندگان در برنامه خودآموزی لازم است فرم ثبت نام را به طور کامل تکمیل و به مهر نظام پزشکی خود ممهور نمایند و پس از مطالعه مقاله خودآموزی بعد از پاسخگویی به سؤالات پرسش‌نامه و اعلام نظر خود در خصوص مقاله مطالعه شده در فرم نظر خواهی، نسبت به ارسال اصل هر سه فرم تکمیل شده حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۲۱ به آدرس: اصفهان - خیابان استانداری - مرکز پزشکی نور - مرکز تحقیقات علوم رفتاری - صندوق پستی ۹۹۳-۸۱۴۶۵، تلفن ۲۲۲۲۱۳۵ اقدام نمایند تا در صورت پاسخگویی صحیح به حداقل ۷۰٪ از سؤالات مقاله، گواهی‌نامه شرکت در برنامه خودآموزی صادر و به آدرس مندرج در فرم ثبت نام ارسال گردد.

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی معاونت آموزشی - اداره کل آموزش مداوم جامعه پزشکی

فرم ثبت نام در برنامه خودآموزی

عنوان مقاله: تشخیص و درمان افسردگی سالمندان (با تأکید بر همراهی افسردگی و بیماری‌های طبی در سالمندان) نام نشریه: مجله تحقیقات علوم رفتاری
نام خانوادگی: نام: نام پدر: کد ملی:
شماره شناسنامه: صادره از: تاریخ تولد:
محل فعالیت: استان: شهرستان: بخش: روستا:
نوع فعالیت: ☐ هیأت علمی ☐ آزاد ☐ رسمی ☐ پیمانی ☐ قراردادی ☐ طرح ☐ سایر
مقطع آخرین مدرک تحصیلی و سال اخذ مدرک:
رشته تحصیلی در مقاطع: لیسانس: فوق لیسانس: دکترا:
تخصص: فوق تخصص:
آدرس دقیق پستی: کد پستی:
شماره تلفن: شماره نظام پزشکی:
تاریخ تکمیل و ارسال فرم:
امضا و مهر متقاضی

امضاء و مهر مسؤول ثبت نام:

تشخیص و درمان افسردگی سالمندان (با تأکید بر همراهی افسردگی و
بیماری‌های طبی در سالمندان
شماره: ۱۲/۷۳/۶۳۳
تاریخ: ۱۳۸۹/۱۰/۲۱

باسمه تعالی
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
معاونت آموزشی - اداره کل آموزش مداوم جامعه پزشکی
مجوز تخصیص امتیاز آموزش مداوم به شرکت کنندگان در برنامه‌های خودآموزی

سلام علیکم

احتراماً، بازگشت به نامه شماره ۱۲/۷۳/۶۳۳ پ مورخ ۱۳۸۹/۱۰/۲۱ در مورد تخصیص امتیاز به مقاله «تشخیص و درمان افسردگی سالمندان (با تأکید بر همراهی افسردگی و بیماری‌های طبی در سالمندان)» به استحضار می‌رساند که اعطای ۱ امتیاز آموزش مداوم به پزشکان عمومی، متخصصین روان‌پزشکی، داخلی، مغز و اعصاب و پزشکی اجتماعی به عنوان شرکت در برنامه خودآموزی و اعطای ۳ (سه) امتیاز به طراح/ نویسنده برنامه به عنوان فعالیت آموزشی - پژوهشی مورد تأیید می‌باشد. این مجوز از زمان صدور به مدت یک سال اعتبار دارد.

کد برنامه: ۵۵۲۲۱۸۹۰۳

کد سازمان برگزار کننده: ۲۲۱

خواهشمند است نظر خود را با گذاردن علامت (x) در زیر گزینه مربوط اعلام نمایید.

لطفاً با گذاردن علامت (x) در زیر گزینه صحیح به سؤالات پرسش‌نامه مقاله خودآموزی پاسخ دهید:

کاملاً موافقم	تا حدی موافقم	تا حدی مخالفم	کاملاً مخالفم	نظری ندارم	
					۱. محتوای مقاله بر اساس منابع جدید علمی ارائه شده است.
					۲. محتوای مقاله با نیازهای حرفه‌ای من تناسب داشته است.
					۳. محتوای مقاله در جهت تحقق اهداف آموزشی نوشته شده است.
					۴. در محتوای مقاله شیوایی و سهولت بیان در انتقال مفاهیم رعایت شده است.

الف	ب	ج	د	
☐	☐	☐	☐	۱
☐	☐	☐	☐	۲
☐	☐	☐	☐	۳
☐	☐	☐	☐	۴
☐	☐	☐	☐	۵
☐	☐	☐	☐	۶
☐	☐	☐	☐	۷
☐	☐	☐	☐	۸
☐	☐	☐	☐	۹
☐	☐	☐	☐	۱۰

سه عنوان پیشنهادی خود را برای ارائه مقالات خودآموزی ذکر نمایید.

۱.

۲.

۳.

همکار گرامی لطفاً با ارائه نظرات و پیشنهادات خود در جهت توسعه کیفی مقالات خودآموزی، برنامه‌ریزان و مجریان برنامه‌های آموزش مداوم را یاری فرمایید.